

Negativní rozhodnutí o mezinárodní ochraně ve světle soudního přezkumu

Abstrakt

Předložená práce rozebírá rozhodovací praxi českých soudů v případech zamítnutých žádostí o mezinárodní ochranu na území České republiky. Pokryty jsou v ní rozhodovací paragrafy českého zákona o azylu tak, aby si čtenář sám mohl učinit představu o fungování azylového systému v České republice. Práce si klade za cíl být praktickou a na mnoha místech se studiem vybraných případů zaměřuje na sporné momenty, u kterých dochází soud k opačným závěrům nežli správní orgán. Právo na azyl je zakotveno v čl. 43 Listiny základních práv a svobod a azylový zákon je nedílnou součástí českého právního řádu. Podrobným rozбором merita sporných případů předložená práce představí nejbližší zjistitelný možný profil žadatele o mezinárodní ochranu, který se blíží svým osudem azylově relevantně pronásledované osobě, tak i cizince, který je ohrožen vážnou újrou v případě návratu do země jeho původu či posledního trvalého bydliště. V teoretické části je vždy uveden právní institut a následně jsou k němu dohledány sporné případy, které zachytily české správní soudy při přezkumu žalovaných rozhodnutí. Vybraná judikatura je aktuální a probírané případy jsou vždy představeny s vysvětlením situace v zemi původu cizince, vznesenými výhradami, a pokud je to možné, i s předestřeným dalším možným vývojem ve věci. Pro důsledné porozumění azylovému právu jsou také vysvětleny jednotlivé pojmy azylového zákona, historicky, teoreticky i prakticky. Členění práce odpovídá českému azylovému zákonu a jako takové se dělí do dvou základních pasáží, které reprezentují dva typy mezinárodní ochrany. Historicky starší azyl a evropským právem prosazenou doplňkovou ochranu, která se uděluje pouze na časově omezené období. Protože je české azylové právo velmi silně zasazeno mezinárodním právem veřejným a právem Evropské unie, je vše podáváno s přesahem i do těchto právních rovin.

Klíčová slova: azyl, doplňková ochrana, soudní přezkum